

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 9 sierpnia 1993 r.

Nr 73

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

- 345** — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lipca 1993 r. w sprawie określenia sposobu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas trwania imprez na drogach, warunków ich odbywania, trybu postępowania i organów właściwych w tych sprawach 1445
- 346** — Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 6 lipca 1993 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w portach morskich i śródlądowych 1446
- 347** — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 19 lipca 1993 r. w sprawie zasad odbywania rocznej praktyki w aptekach 1459

345

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 21 lipca 1993 r.

w sprawie określenia sposobu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas trwania imprez na drogach, warunków ich odbywania, trybu postępowania i organów właściwych w tych sprawach.

Na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organizator imprez, o których mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114), zwanej dalej „ustawą”, obowiązany jest zapewnić warunki bezpiecznego poruszania się uczestników imprez na drodze, określone w ustawie. W tym celu w szczególności wyznacza osoby czuwające nad przestrzeganiem regulaminu imprez, a także obowiązany jest dokonać stosownego oznaczenia miejsc trasy. Ponadto do jego obowiązków należy współdziałanie z organami Policji zwłaszcza w zakresie uzgadniania przebiegu trasy imprez i sposobu jej zabezpieczenia oraz przywrócenie drogi do stanu poprzedniego.

2. Organy Policji w czasie imprez, o których mowa w ust. 1, wykonują obowiązki określone w ustawie w zakresie czuwania nad bezpieczeństwem i porządkiem na drogach, kierowania ruchem i jego kontrolowaniem.

§ 2. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia na zorganizowanie imprezy na drodze powinien być złożony co najmniej 30 dni przed planowanym rozpoczęciem imprezy.

2. Organizator imprezy powinien przesłać kopię wniosku do właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji.

§ 3. W przypadku gdy impreza ma się odbywać na obszarze większym niż jedno województwo, na autostradzie, drodze ekspresowej lub na drodze oznaczonej znakiem z numerem drogi międzynarodowej, wniosek o wydanie zezwolenia powinien być złożony co najmniej 60 dni przed planowanym rozpoczęciem imprezy.

§ 4. W szczególnych przypadkach związanych z charakterem imprezy dopuszcza się skrócenie terminów okreś-

lonych w § 2 ust. 1 do 10 dni i w § 3 do 30 dni, jeżeli nie pozostaje to w kolizji z możliwościami przygotowania służb Policji do wykonywania jej zadań związanych z imprezą.

§ 5. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zorganizowanie imprezy na drodze należy dołączyć:

- 1) regulamin imprezy,
- 2) wykaz osób bezpośrednio odpowiedzialnych za jej prawidłowy przebieg i zabezpieczenie,
- 3) określony w minutach program przejazdu (przejścia) uczestników przez miejscowości i granice województw wymienione w opisie przebiegu trasy,
- 4) określenie sposobu zabezpieczenia trasy, zawierające plan ochrony porządku publicznego oraz określające siły i środki organizacyjne i techniczne,
- 5) zobowiązanie organizatora do pozostawienia w pierwotnym stanie trasy przejazdu (przejścia) uczestników imprezy,
- 6) projekt organizacji ruchu zastępczego na czas zamknięcia lub częściowego zajęcia pasa drogowego.

§ 6. 1. Zezwolenie lub odmowa wydania zezwolenia powinny być wydane co najmniej na 14 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia imprezy.

2. O wydaniu lub odmowie wydania zezwolenia wojewoda właściwy do jego wydania powiadamia pisemnie zainteresowane jednostki.

3. Wojewoda właściwy do wydania zezwolenia na zorganizowanie imprezy na drogach może żądać od organizatora spełnienia dodatkowych warunków mających wpływ na poprawę bezpieczeństwa i porządku przebiegu imprezy.

4. W razie nieprzestrzegania przez organizatora imprezy warunków określonych w zezwoleniu, powodującego zagrożenie dla porządku publicznego, przy zaistnieniu okoliczności określonych w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. Nr 21, poz. 123 i z 1991 r. Nr 75, poz. 328) wojewoda w drodze rozporządzenia porządkowego może zakazać odbycia imprezy.

5. W przypadku rażącego naruszenia przepisów lub nieprzestrzegania przez organizatora imprezy, w czasie jej trwania, warunków zawartych w wydanym zezwoleniu,

Policja może żądać usunięcia zaistniałych nieprawidłowości, jako warunku niezbędnego do kontynuowania imprezy.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministrów: Komunikacji, Spraw Wewnętrznych oraz Administracji i Gospodarki Przemysłowej z dnia 29 grudnia 1983 r. w sprawie zezwoleń na korzystanie z dróg w sposób szczególny (Dz. U. z 1984 r. Nr 1, poz. 1 i z 1987 r. Nr 17, poz. 104).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Milczanowski*

346

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 6 lipca 1993 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w portach morskich i śródlądowych.

Na podstawie art. 208 § 3 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

PRZEPISY WSTĘPNE

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników zatrudnionych przy przeładunkach portowych, obsłudze przeładunkowych urządzeń technicznych, przy obsłudze magazynów i placów składowych, a także przy cumowaniu statków w portach morskich i śródlądowych,
- 2) wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy odnoszące się do obiektów portowych, jak nabrzeża, magazyny, place składowe oraz przeładunkowych urządzeń technicznych, z wyjątkiem urządzeń podlegających dozorowi technicznemu w zakresie rozwiązań określonych przepisami dozoru technicznego.

§ 2. Sprawy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz postępowania z materiałami niebezpiecznymi, niezależnie od postanowień niniejszego rozporządzenia, regulują odrębne przepisy w sprawie transportu morskiego materiałów niebezpiecznych.

§ 3. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) brygada przeładunkowa — zespół pracowników portowych, którego zadanie polega na wykonywaniu prac wymienionych w pkt 11; brygada przeładunkowa nie powinna składać się z więcej niż 20 osób,
- 2) DOR — dopuszczalne obciążenie robocze (ang. LWS),
- 3) dozór techniczny — sprawowanie kontroli nad urządzeniami technicznymi przez organy dozoru technicznego,
- 4) materiały niebezpieczne — materiały, których podział na klasy i kategorie oraz zasady postępowania z nimi regulują przepisy w sprawie transportu morskiego materiałów niebezpiecznych,
- 5) nadzór techniczny — zakładową służbę sprawującą kontrolę nad przeładunkowymi urządzeniami technicznymi,

- 6) obwiązywanie ładunku — układ, przy którym zawieszony wokół ładunku zaciskającą się, zamkniętą pętlę powstałą na skutek przewleczenia cięgna (lub cięgien przy zawiesiu bez końca) w dowolnym miejscu jego długości,
- 7) organy dozoru technicznego — Urząd Dozoru Technicznego oraz inne organy specjalistycznego dozoru technicznego,
- 8) podzespół roboczy — grupę obejmującą pracowników przeładunkowych wchodzących w skład zespołu roboczego, zatrudnionych na wyodrębnionym stanowisku pracy,
- 9) pomocniczy sprzęt magazynowo-placowy — narzędzia stosowane przy pracach sztauerskich i przygotowawczych do przeładunku w magazynach, na placach składowych, w ładowniach statków i środkach transportu lądowego; do pomocniczego sprzętu magazynowo-placowego zalicza się: łomy i haki ręczne, stoły, płyty, mostki ładunkowe, podstawki magazynowe, przekładki paletowe, słupki i belki do składowania tarcicy, stojaki, tace do ważenia towarów workowanych, kliny zastawcze i zabezpieczające, wózki ręczne, siatki zabezpieczające i ochronne, uchwyty, kleszcze, drabinki wagonowe i kontenerowe itp.,
- 10) pomocniczy sprzęt przeładunkowy — zespoły, które nie stanowią stałego wyposażenia urządzeń dźwigniowych i sprzętu zmechanizowanego i są elementami pośrednimi pomiędzy ładunkiem a hakiem dźwignicy; do pomocniczego sprzętu przeładunkowego zalicza się: zawiesia, chwytnie kontenerowe i specjalne, pasy i siatki ładunkowe, belki nośne (trawersy), palety, tace ładunkowe itp.,
- 11) przeładunek portowy — czynności związane bezpośrednio z przeładunkiem towarów na statkach morskich i żeglugi śródlądowej oraz wszelkiego rodzaju innych środkach transportu wodnego i lądowego; w ramach określenia mieszczą się również czynności związane z wykonywaniem prac manipulacyjnych, składowaniem, wydawaniem, układaniem i przenoszeniem ładunków w magazynach i na placach składowych w celu dalszego przewozu,